

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 19C/96/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3110212015
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3110212015.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou, v právnej veci žalobcu: O. klub „C., so sídlom V. XXXX/X, E., T. XX XXX XXX, právne zastúpený JUDr. Ján Legerský, advokát, so sídlom Nám. Sv. Anny 25, Trenčín, proti žalovanému A. republika, zast. M. pôdohospodárstva a rozvoja vidieka A. republiky, so sídlom V. XX, K., T. XX XXX XXX, o náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.
- III. Štát má voči žalobcovi nárok na náhradu trov štátu v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 21.04.2010 v znení zmeny žaloby pripustenej uznesením č.k. 19C/96/2010-258 zo dňa 10.01.2011 a uznesením č.k. 19C/96/2010-518 zo dňa 31.10.2012 domáhal, aby súd žalovaného zaviazal nahradiť mu škodu vo výške 119.615,- eur s úrokom z omeškania vo výške 10% ročne zo sumy 69.707,- eur od 11.02.2009 do zaplatenia, zo sumy 13.278,- eur od 17.02.2009 do zaplatenia, zo sumy 13.278,- eur od 20.04.2010 do zaplatenia a zo sumy 23.352,- eur od 29.03.2012 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu žalobca odôvodňoval tým, že táto škoda mu vznikla titulom nesprávneho úradného postupu orgánom verejnej moci. Uviedol, že dňa 29.04.2008 žalobca ako nájomca uzatvoril s Lesmi SR, š.p. ako prenajímateľom nájomnú zmluvu č. XXXX/XX-XX, predmetom ktorej bol nájom výkonu práva poľovníctva - postúpenie výkonu tohto práva v spoločnom revíri Dubiská, a to podľa zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve. Predseda žalobcu predložil zmluvu Obvodnému lesnému úradu Trenčín dňa 07.05.2008. Dňa 14.05.2008 oznámil Obvodný lesný úrad Trenčín začatie správneho konania. Dňa 02.06.2008 bola Obvodnému lesnému úradu Trenčín predložená zmluva medzi L. spoločenstvom K. a spol. O. o pristúpení k zmluve o prenájme výkonu práva poľovníctva. Dňa 16.06.2008 bol doručený list prenajímateľa zo dňa 11.06.2008 s prílohou - žiadosťou Národného lesníckeho centra vo Zvolene, ktorým prenajímateľ Obvodný lesný úrad v Trenčíne žiadal, aby k schváleniu nájomnej zmluvy nedošlo, nakoľko revír V. vo verejnom záujme chcú naďalej využívať L. SR, š.p. v spolupráci s Národným lesníckym centrom vo Zvolene. Dňa 16.06.2008 podala návrh Z. V., predsedníčka Pozemkového spoločenstva Lesné družstvo K. - M. I. - J. so spol. Q., a.s. na obnovu konania z dôvodu, že pozemkovému spoločenstvu nebolo doručené rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva SR o zrušení vyhradenia si práva poľovníctva v poľovnom revíri V. z 20.03.2008. Obvodný lesný úrad Trenčín rozhodnutím zo dňa 19.06.2008 č.j. XXXX/XXXXX-X prerušil konanie vo veci žiadosti L. SR, š.p. o schválenie zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva z dôvodu konania o predbežnej otázke. Žalobca listom zo dňa 23.06.2008 požiadal Obvodný lesný úrad Trenčín o pokračovanie v konaní a listom zo dňa 30.06.2008 na nečinnosť upozornil aj Krajský lesný úrad v Trenčíne. Okresná prokuratúra v Trenčíne upozornením zo dňa 23.07.2008 upozornila Obvodný lesný úrad na

porušenie zákona s návrhom na pokračovanie v konaní. L. ako prenajímateľ na to dňa 23.07.2008 oznámili žalobcoví, že odstupujú od uvedenej nájomnej zmluvy, ktoré odstúpenie považoval žalobca za neplatné. Žalobca opakovane upozorňoval na nečinnosť správneho orgánu dňa 15.08.2018. Ministerstvo pôdohospodárstva rozhodnutím z 03.09.2008 č. XXXX/XXXX-XXX/XXX povolilo obnovu konania, voči ktorému bol podaný rozklad o.i. aj žalobcom. L. sekcia ministerstva pôdohospodárstva pre sekciu legislatívy dňa 15.10.2008 pripojila stanovisko, podľa ktorého nebol dôvod povoliť obnovu konania. Ministerstvo pôdohospodárstva SR dňa 19.11.2008 na základe rozkladu zrušilo rozhodnutie č. XXXX/XXXX-XXX/XXX o povolení obnovy konania z 03.09.2008 a účelovo konštatovalo, že rozhodnutie o zrušení vyhradenia si práva poľovníctva z 20.03.2008 nie je právoplatné, pretože nebolo doručené všetkým známym účastníkom konania. Dňa 17.10.2008 Krajský lesný úrad si vyžiadal spis, čím stiahol na seba právomoc rozhodovať vo veci schválenia nájomnej zmluvy a rozhodnutím z 22.12.2008 prerušil konanie vo veci schvaľovania zmluvy až do vyriešenia predbežnej otázky, ktorou je právoplatnosť rozhodnutia o zrušení vyhradenia si výkonu práva poľovníctva v revíri V.. Od 22.12.2008 do podania žaloby správny orgán o schválení zmluvy nerozhodol, hoci ho žalobca vyzýval na pokračovanie v konaní o schválenie zmluvy. Preto žalobcoví vznikla škoda tým, že od podania žiadosti o schválenie zmluvy o prenájme výkonu práva poľovníctva (07.05.2008) do vydania rozhodnutia o prerušení konania (19.06.2008) neurobil správny orgán žiaden úkon smerujúci k vydaniu rozhodnutia, neakceptoval upozornenie prokurátora a ani Krajský lesný úrad v Trenčíne nevykonal žiaden úkon odkedy odňal právomoc Obvodnému lesnému úradu (17.10.2008) až do prerušenia konania (22.12.2008), správny orgán nezákonne povolil obnovu konania. V konaní sa nekoná v termínoch podľa správneho poriadku a správny orgán podľa žalobcu zámerne odďaľuje rozhodnutie, ktoré bol povinný vydať. Žalobou uplatnená škoda 13.278,- eur bola ušlým ziskom za poľovný rok 2008/2009, keďže nedošlo k rozmnoženiu majetku žalobcu, ktoré by bolo možné očakávať vzhľadom na pravidelný beh vecí. Ďalej uplatnil náhradu škody 69.707,- eur a tvrdil, že rozhodnutie o vyhradení si práva poľovníctva z 03.02.2000 nebolo doručené tým, ktorí mali byť účastníkom konania, a teda má žalobca stále platnú nájomnú zmluvu z 28.10.1998, a keďže mu nebolo umožnené tento nájom realizovať, vznikla mu uvedená škoda ako ušlý zisk za roky 2000-2007. Ďalej uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 13.278,- eur ako ušlý zisk za poľ. rok 2009/2010 a vo výške 23.352,- eur ako ušlý zisk za poľ. rok 2011/2012, keďže nečinnosť správneho orgánu trvala aj po toto obdobie a do rozšírenia žaloby o tieto nároky nebolo vydané rozhodnutie o schválení alebo neschválení nájomnej zmluvy. V konaní sa žalobca vyjadril tak, že poľovný rok je od 1.4. do konca marca nasledujúceho kalendárneho roka. Nároky na náhradu škody žalobca predbežne prerokoval so žalovaným, no tento ich neuznal ako dôvodné. Žalobca dôvodil, že štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv. Na podporu svojich tvrdení o tom, že nesprávnym úradným postupom bol žalobca poškodený, svedčia podľa neho rozsudky Okresného súdu, Krajského súdu a Najvyššieho súdu vo veci vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou sp.zn. BN3C/241/01.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Vo svojom vyjadrení k žalobe vzniesol námietku miestnej príslušnosti, mal za to, že o veci sa malo konať na Okresnom súde Bratislava I, tiež uviedol, že na tomto celom prípade nemá žalobca naliehavý právny záujem. Uviedol, že žalobcoví nebola spôsobená žiadna škoda, nakoľko skutočná škoda by mohla vzniknúť iba spoluvlastníkom poľovných revírov napríklad, ak by im nebolo vyplatené nájomné. Keďže zmluva č. XXXX/XX-XX zo dňa 29.04.2008 nebola schválená, nenadobudla nikdy platnosť a preto žalobcoví z nej neplynuli žiadne práva ani povinnosti, teda nemohla vzniknúť škoda, nakoľko nebol oprávnený vykonávať právo poľovníctva, len sa o toto právo neúspešne usiloval. Prenajímateľ od nájomnej zmluvy odstúpil a požiadal Obvodný lesný úrad o neschválenie nájomnej zmluvy. Ďalej vzniesol námietku nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v konaní a vo vzťahu k nároku na náhradu škody za roky 2000-2007 aj námietku premlčania. Okrem toho uvádzal, že absentuje príčinná súvislosť medzi tvrdeným nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, žalobca neurčil a nepreukázal, kto konkrétne mu škodu spôsobil, či Obvodný lesný úrad v Trenčíne, či Krajský lesný úrad v Trenčíne alebo Ministerstvo pôdohospodárstva, a teda vzniká otázka, kto žalobcoví z týchto subjektov spôsobil škodu nesprávnym postupom alebo či ju spôsobili všetci. V tejto súvislosti vzniesol námietku neurčitosti a nezrozumiteľnosti merita veci. Poukázal na to, že nebol preukázaný nesprávny úradný postup a namietal aj dôvodnosť uplatnených úrokov z omeškania. A namietal tiež to, že žalobca predložil na podporu svojich tvrdení rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou sp.n. 3C/241/01, keďže podľa žalovaného táto vec bola čo do merita skutkovo úplne odlišná.

4. Súd vo veci vydal (pred zmenou zákonného sudcu) dňa 08.07.2014 medzitýmny a čiastočný rozsudok č.k. 19C/96/2010-597, ktorým rozhodol tak, že v konaní, ktoré sa týkalo schvaľovania nájomnej zmluvy uzavretej dňa 29.04.2008 medzi žalobcom a Lesmi Slovenskej republiky, š.p. ohľadne výkonu práva poľovníctva došlo k zbytočným prieťahom. Ďalším výrokom bola žaloba o zaplatenie sumy 69.707,- eur s príslušenstvom zamietnutá. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 19Co/769/2014-622 zo dňa 30.06.2016 medzitýmny rozsudok zrušil a vec mu vrátil v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie a odvolanie žalovaného proti čiastočnému rozsudku odmietol. Z uvedeného vyplýva, že výrok o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie 69.707,- eur s úrokom z omeškania je právoplatný, a teda tento nárok nie je ďalej predmetom konania. Vo vzťahu k zrušenej časti rozsudku odvolací súd konštatoval, že medzitýmny rozsudok je rozsudkom o základe nároku, pričom základom nároku sú všetky okolnosti, ktoré determinujú výšku predmetu konania, a teda tie skutkové a právne otázky, od ktorých posúdenia závisí výška nároku. Treba zaň považovať teda všetky sporné otázky vyplývajúce z uplatneného nároku, ktoré musí súd posúdiť, ak má o tomto nároku rozhodnúť, s výnimkou výšky. Výrok medzitýmneho rozsudku musí znieť tak, že uplatnený nárok je čo do právneho základu opodstatnený celkom alebo čiastočne. V danej veci ale okresný súd výrokom medzitýmneho rozsudku nerozhodol o základe nároku ani jeho časti, čím porušil ustanovenia (vtedy účinného) OSP. Je nesporné, že otázka, či v správnom konaní došlo k zbytočným prieťahom, je pre vyriešenie základu nároku podstatná, ale nie jediná, ktorú treba vyriešiť, aby sa dalo konštatovať, že základ nároku je daný. Okresný súd však rozhodoval len o dielčej spornej právnej otázke, a to takým výrokom, ktorý je pre medzitýmny rozsudok neprípustný, keď rozhodol len o predbežnej otázke. Pre procesnú neprípustnosť takéhoto rozsudku odvolací súd v tejto časti vec zrušil a vrátil na ďalšie konanie, Pritom podotkol, že pokiaľ konanie o schválení nájomnej zmluvy trvá od 07.05.2008, je to samo osebe neprimerané. Pokiaľ aj správne orgány vykonali množstvo procesných úkonov, ich postup bol neefektívny, čo vyplýva z toho, že rozhodnutia boli opakovane zrušené a vrátené na ďalšie konanie. Uvedený postup nesvedčí o tom, že by orgány organizovali svoju činnosť tak, aby vec bola čo najrychlejšie prejednaná a rozhodnutá a ich neefektívna činnosť mala rozhodne vplyv na doterajšiu dĺžku konania. Nesú tak zodpovednosť aj za zabezpečenie efektívneho postupu, ktorý mal smerovať k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania.

5. Súd tak vec v zrušenom rozsahu znovu prejednal, pričom v ďalšom konaní zostali predmetom konania nasledovné nároky:

- nárok na náhradu ušlého zisku za poľovný rok 2008/2009 v sume 13.278,- eur (takto skutkovo vymedzené na č.l. 264),
- nárok na náhradu ušlého zisku za poľovný rok 2009/2010 v sume 13.278,- eur, (takto skutkovo vymedzené na č.l. 167),
- nárok na náhradu ušlého zisku za poľovný rok 2011/2012 v sume 23.352,- eur, (takto skutkovo vymedzené na č.l. 511-512).

6. Súd nariadil pojednávanie na deň 28.06.2018, na ktoré sa dostavili zástupcovia strán. Zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe, poukázal na to, že v konaní o schvaľovaní nájomnej zmluvy boli účelové obštrukcie, prieťahy, keď sa nakoniec síce rozhodlo, ale až po 8 rokoch. Podotkol, že s L. SR žalobca uzavrel korektnú nájomnú zmluvu, o ktorej malo byť rozhodnuté neodkladne. U. lesný úrad mal 2 mesiace na to, aby vo veci rozhodol, čo nespĺnil, ale naopak začali sa obštrukcie a politické tlaky. L. SR od zmluvy, ktorá bola súladná so zákonom, odstúpili pod vymyslenou zámienkou, pričom toto odstúpenie od zmluvy žalobca neakceptoval, keďže uvádzaný dôvod na odstúpenie od zmluvy nevyplýval ani zo zákona, ani zo zmluvy. Ďalšou obštrukciou spôsobujúcou prieťahy bolo podanie návrhu na obnovu konania proti rozhodnutiu o zrušení vyhradenia si práva poľovníctva v revíri V., obnova konania bola najskôr povolená, voči čomu žalobca podal rozklad, následne bolo rozhodnutie o povolení obnovy konania zrušené, pričom v ňom bolo nesprávne konštatované, že rozhodnutie o zrušení vyhradenia si práva poľovníctva nemohlo nadobudnúť právoplatnosť a musí sa opätovne podoručovať účastníkom. Uvedené nebolo správne, keďže účastníci boli v konaní riadne zastúpení Slovenským pozemkovým fondom, ktorý v konaní nemal žiadne námietky. Podľa žalobcu bolo účelové, že Lesy SR zmenili svoj názor a žiadali zmluvu neschváliť, čo bolo neprípustné, pretože táto zmluva bola riadnym právnym úkonom, nebol to žiaden pa-akt, keďže sa na základe nej aj začalo riadne správne konanie. Poukázal na to, že orgán verejnej správy mal len skúmať to, či je zmluva o nájme v súlade so zákonom o poľovníctve alebo občianskym zákonníkom. Tiež mal zato, že pokiaľ správny orgán videl dôvod pre neschválenie zmluvy, zmluvu mal hneď neschváliť, ale toto neurobil. Rozhodnutie bolo dokonca dva krát zrušené a až po 8 rokoch bolo vydané rozhodnutie o neschválení zmluvy. Tiež poukázal na to, že žalobca nemohol uzavrieť zmluvu na nájom výkonu práva poľovníctva s iným revírom. Tiež uviedol, že z viacerých podaní v spise sa nachádzajúcich vyplýva názor, že uzavrieť druhú zmluvu k tomu istému revíru nebolo

možné. Tiež zdôraznil, že žalobca mal dočasne vykonateľné rozhodnutie o schválení nájomnej zmluvy uzatvorenej s L. Nečinnosť bola konštatovaná aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne, ktorý uložil povinnosť konať Obvodnému lesnému úradu Bánovce nad Bebravou. Čo sa týka nároku na náhradu škody, konanie o ktorom sa vedie na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 11C/184/2011 žalobca zdôraznil, že náhrada škody v tomto konaní je uplatňovaná za iné obdobie aj z iných dôvodov, pričom tam bolo konštatované, že nárok je daný. Tiež doplnil, že v čase rozhodovania Krajského lesného úradu o schválení zmluvy, neexistovala kategória vyhradených revírov. Krajský úrad mohol konať a rozhodnúť o schválení zmluvy bezodkladne. Poukazoval na to, že uvedené konanie vrátane podania návrhu na obnovu konania zo strany p. V. bolo účelové, koordinované z politických kruhov, pričom zástupca žalobcu uviedol, že vie, kto mal záujem v danom revíri poľovať a vie aj to, kto tam z vysokých politických kruhov aj poľuje. Tiež zdôraznil, že nie je rozhodujúce, ako by vec v konečnom dôsledku dopadla, ale rozhodujúca je nečinnosť správneho orgánu.

7. Zástupca žalovaného uviedol, že žiada žalobu zamietnuť, v konaní nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, správny orgán vždy konal riadne, a to až do vydania ostatných rozhodnutí. Podľa neho tiež neboli kumulatívne splnené podmienky pre vznik nároku na náhradu ušlého zisku. Podotkol, že Generálna prokuratúra na podnet žalobcu skonštatovala, že v správnom konaní nedošlo k porušeniu zákona o poľovníctve, a teda vyvrátila mylné tvrdenia žalobcu. Ďalej poukázal na to, že Krajský súd v Trenčíne ako správny súd preskúmal zákonnosť rozhodnutia o opravnom prostriedku proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu o neschválení nájomnej zmluvy, pričom správna žaloba žalobcu bola v celom rozsahu zamietnutá a bolo konštatované, že v postupe a rozhodnutí správneho orgánu nebol zistený žiaden nedostatok. Skutkový stav bol zistený správne, vec bola správne právne posúdená a rozhodnutie bolo riadne odôvodnené. Tiež poukázal na rozsudok v skutkovo podobnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín, kde si žalobca uplatnil z rovnakých dôvodov náhradu ušlého zisku, avšak za iné obdobie, kde súd dospel k záveru, že medzi nesprávnym úradným postupom správneho orgánu a uplatňovaním ušlým ziskom nie je žiadna príčinná súvislosť. Mal za to, že iba v prípade, ak by následne nájomná zmluva bola schválená, by bol žalobca spôsobilý dosahovať zisk. Avšak tvrdený nesprávny úradný postup nemá za následok to, že žalobca ušlý zisk dosahovať nemohol.

8. Súd počas konania (pred zrušením medzitýmneho rozsudku a po jeho zrušení) vykonal dokazovanie výsluchom strán, oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

9. Z rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva č. XXXX/XXXX-XXX zo dňa 20.03.2008, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím o rozklade č. XXXX/XXXX-XXX zo dňa 05.10.2009 vyplýva, že týmto rozhodnutím bolo zrušené vyhradenie výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri Dubiská podľa § 18 zákona č. 23/1962 Zb. Tento revír sa stal vyhradeným na základe rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva č. XXX/XXXX-XXX-XX z 03.02.2000.

10. Žalobca ako nájomca dňa 29.04.2008 uzavrel s L. A. republiky, š.p. ako prenajímateľom zmluvu č. XXXX/XX-XX, ktorou prenajímateľ prenajal žalobcovi výkon práva poľovníctva v poľovnom revíri V., a to na desať rokov od 01.07.2008 do 30.06.2018 a v prípade, že zmluva nebude do tohto termínu schválená, na desať rokov od dátumu nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o schválení zmluvy. Uvedenú skutočnosť oznámil prenajímateľ Obvodnému lesnému úradu v Trenčíne dňa 07.05.2008, čo vyplýva z oznámenia na čl. 32. K predmetnej zmluve pristúpilo L. spoločenstvo Báleš a spol., čo vyplýva z listu Lesného spoločenstva K. a spol. zo dňa 02.06.2008. Dňa 14.05.2008 oznámil Obvodný lesný úrad Trenčín začatie správneho konania vo veci schválenia nájomnej zmluvy na výkon práva poľovníctva v Poľovnom revíri C.. Konanie začalo dňa 07.05.2008.

11. Žiadosťou zo dňa 11.06.2008 doručenou Obvodnému lesnému úradu Trenčín dňa 12.06.2008 požiadali L. A. republiky, š.p. o to, aby U. lesný úrad Trenčín predloženú nájomnú zmluvu neschválil vzhľadom na to, že uvedený revír by mohol slúžiť pre potreby vedeckého výskumu, poradenstva a vzdelávania v oblasti poľovníctva a ochrany prírody. Mali za to, že uvedený záujem by mal byť povýšený nad prenájom poľovného revíru za účelom výkonu poľovníctva. Listom zo dňa 23.07.2008 zaslali L. A. republiky, š.p. žalobcovi odstúpenie od zmluvy č. XXXX/XX-XX, ktoré dôvodili tým, že v priebehu konania došlo k novým skutočnostiam, t.j. vznikla požiadavka na vytvorenie objektu pre výskum diviacej zvery. Žalobca na odstúpenie reagoval listom zo dňa 28.07.2018 tak, že ho považuje za neplatné a

neakceptuje ho, nakoľko odstúpiť možno, len ak je to účastníkmi dohodnuté alebo zákonom stanovené a táto možnosť dohodnutá nebola a ani nevyplýva zo zákona.

12. Rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Trenčíne č.j. XXXX/XXXXX-X zo dňa 19.06.2008 Obvodný lesný úrad konanie vo veci schvaľovania zmluvy č. XXXX/XX-XX prerušil z dôvodu začatia konania o predbežnej otázke, a to konania o návrhu na povolenie obnovy konania č. XXXX/XXXX-XXX zo dňa 20.03.2008, v ktorom bolo rozhodnuté o zrušení vyhradenia práva poľovníctva v poľovníckom revíri Dubiská.

13. Podnetom zo dňa 23.06.2008 žalobca požiadal Obvodný lesný úrad Trenčín, aby v konaní o schválení zmluvy pokračoval. Listom „Opatrenie proti nečinnosti Obvodného lesného úradu v Trenčíne“ zo dňa 30.06.2008 požiadal žalobca Krajský lesný úrad v Trenčíne o zjednanie neodkladnej nápravy v zmysle § 50 správneho poriadku, t.j. o atrakciu. Listom zo dňa 23.07.2008 upozornil prokurátor Obvodný lesný úrad Trenčín a navrhol mu urýchlene pokračovať v konaní a vydať meritórne rozhodnutie, na vydanie ktorého mal správny orgán podľa prokurátora všetky potrebné podklady. Listom „Opatrenie proti nečinnosti Obvodného lesného úradu v Trenčíne“ zo dňa 15.08.2008 žalobca opätovne požiadal Krajský lesný úrad v Trenčíne, aby sám na základe § 50 správneho poriadku vo veci schválenia nájomnej zmluvy rozhodol. Listom zo dňa 17.10.2008 Krajský lesný úrad v Trenčíne vyžiadal predmetný spis z Obvodného lesného úradu v Trenčíne, s tým, že vo veci berúc do úvahy upozornenie prokurátora bude v konaní pokračovať Krajský lesný úrad v Trenčíne, ktoré vydá meritórne rozhodnutie.

14. Rozhodnutím č. XXXX/XXXXX-XX zo dňa 22.12.2008 Krajský lesný úrad v Trenčíne konanie vo veci schvaľovania zmluvy č. XXXX/XX-XX prerušil do času vyriešenia predbežnej otázky, ktorou je právoplatnosť rozhodnutia o zrušení vyhradenia si výkonu práva poľovníctva v revíri V.. Listom zo dňa 22.01.2009 žalobca žiadal opätovne, aby Krajský lesný úrad v Trenčíne vydal rozhodnutie vo veci, nakoľko niet dôvodu na prerušenie konania.

15. Krajský lesný úrad Trenčín rozhodnutím č. XXXX/XXXXX-XX zo dňa 10.08.2010 predmetnú zmluvu o nájme č. XXXX/XX-XX schválil. Toto rozhodnutie bolo rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. XXXXX/XXXX-XXX/XXXX zo dňa 30.11.2010 zrušené a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie.

16. Krajský lesný úrad Trenčín rozhodnutím č. XXXX/XXXXX-XX zo dňa 17.05.2011 opätovne predmetnú zmluvu o nájme č. XXXX/XX-XX schválil. Toto rozhodnutie bolo však opätovne rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. XXXX/XXXX-XXX zo dňa 28.09.2011 zrušené a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie.

17. Rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Trenčíne č.j. XXXX/XXXXX-X zo dňa 02.01.2012 Obvodný lesný úrad v Trenčíne predmetnú zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva neschválil. Toto rozhodnutie bolo rozhodnutím Krajského lesného úradu č.j. XXXX/XXXXX-XX zo dňa 25.10.2012 zrušené a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie.

18. Rozhodnutím č. XXXX/XXXXX-X zo dňa 10.01.2013 Obvodný lesný úrad v Trenčíne konanie prerušil z dôvodu začatia konania o predbežnej otázke, a tou je konanie o určenie neplatnosti evidencie zmluvy vlastníkov spoločného revíru č. XXXX/XX/XXXXXX-XXX.

19. Uznesením Krajského súdu č.j. 13S/225/2014-69 zo dňa 03.08.2015 uložil súd Okresnému úradu Bánovce nad Bebravou, pozemkovému a lesnému odboru povinnosť konať vo veci schvaľovania zmluvy č. 5593/08-30 o nájme výkonu práva poľovníctva v Poľovnom revíri V. pre nájomcu Poľovnícky klub „C.“ konať a vydať rozhodnutie do dvoch mesiacov od doručenia uznesenia Krajského súdu. Uvedené rozhodnutie síce nebolo obsahom spisu, ale uvedená skutočnosť vyplýva z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Trenčín sp.zn. 23C/11/2015 zo dňa 03.05. 2017, ktoré predložil žalovaný a nebola medzi stranami sporná.

20. Rozhodnutím Okresného úradu Bánovce nad Bebravou pozemkový a lesný odbor č.j. OU-BN-PLO-2015/000120-045 zo dňa 07.10. 2015 správny orgán predmetnú zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva neschválil. Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov rozhodnutím č.j. OU-TN-OOP4-2016/002199-016 zo dňa 10.03.2016 odvolanie žalobcu proti tomuto rozhodnutiu Okresného

úradu Bánovce nad Bebravou pozemkový a lesný odbor č.j. OU-BN-PLO-2015/000120-045 zamietol a jeho rozhodnutie potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.03.2016, ako to vyplýva z pečiatky na č.l. 670.

21. Proti rozhodnutiu OU-TN-OOP4-2016/002199-016 zo dňa 10.03.2016 podal žalobca správnu žalobu na Krajský súd v Trenčíne, konanie sa viedlo pod sp.zn. 11S/117/2016. Rozsudkom č.k. 11S/117/2016-134 zo dňa 16.05.2017 bola správna žaloba žalobcu zamietnutá. Ako to vyplýva zo správy podanej elektronicky informačnou kanceláriou Krajského súdu v Trenčíne, proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobcu kasačnú sťažnosť, spis bol preto dňa 05.09.2017 predložený Najvyššiemu súdu SR, doposiaľ o nej nebolo rozhodnuté, čo v konaní nebolo medzi stranami sporné.

22. Medzi stranami sporu nebolo sporné a uvedené vyplýva aj z rozhodnutia Okresného úradu Trenčín, odboru opravných prostriedkov č.j. OU-TN-OOP4-2016/002199-016 zo dňa 10.03.2016, že opatrením Obvodného lesného úradu v Trenčíne č. X/XXXX/XXXXX zo dňa 26.08.2010 došlo k zaevidovaniu inej nájomnej zmluvy, a to zmluvy č. XXXX/XX/XXXXXX-XXX, na základe ktorej výlučným užívateľom poľovného revíru V.

23. Generálna prokuratúra dňa 28.01.2013 vzala späť protest prokurátora podaný proti uvedenému opatreniu Obvodného lesného úradu v Trenčíne č. X/XXXX/XXXXX zo dňa 26.08.2010, ktorým bola zaevidovaná zmluva vlastníkov poľovných pozemkov o užívaní poľovného revíru V.. Z upovedomenia Generálnej prokuratúry o spôsobe vybavenia opakovaného podnetu zo dňa 26.04.2013 mal súd zistené, že žalobca podával opakované podnety, ktorými namietal nezákonnosť opatrenia. Ako dôvod späťvzatia protestu prokurátora proti danému opatreniu sa uvádza, že v danej veci boli splnené všetky podmienky evidencie tejto zmluvy, a že vo veci uplynula 3 ročná lehota na podanie protestu proti rozhodnutiu správneho orgánu, ktorým opatrenie o zaevidovaní zmluvy je. Tiež sa v liste uvádza, že nebol zistený dôvod na ingerenciu prokuratúry v rámci jej netrestnej dozorovej pôsobnosti.

24. Z obsahu spisu tiež vyplýva (č.l. 582), že bol na Krajský lesný úrad v Trenčíne doručený právny názor sekcie legislatívy Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR z 16.08.2012, v ktorom sa uvádza, že zákonodarca nepredpokladal, že by niektorý pracovník Obvodného lesného úradu zaevidoval podľa zákona č. 274/2009 Z.z. zmluvu na poľovný revír, v ktorom je iná platná zmluva podľa zákona č. 23/1962 Zb., prípadne sa o schválení tejto zmluvy doposiaľ právoplatne nerozhodlo v zmysle zákona č. 23/1962 Zb. Ak niekto tak konal, konal protiprávne. Orgán štátnej správy musí konanie dokončiť podľa § 16 zákona č. 23/1962 Zb. a rozhodnúť o schválení zmluvy. Tá sa potom stáva zmluvou podľa § 80 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. a musí nahradiť protiprávne zaevidovanú zmluvu.

25. Žalobca žiadosťou zo dňa 11.02.2009 požiadal Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR o predbežné prerokovanie náhrady škody za poľovný rok 2008/2009 vo výške 13.278,- eur titulom ušlého zisku spôsobeného nesprávnym úradným postupom. Listom zo dňa 09.04.2009 bola žiadosť o predbežné prerokovanie nároku ako nedôvodná zamietnutá.

Žalobca žiadosťou zo dňa 20.04.2010 požiadal Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR o predbežné prerokovanie náhrady škody za poľovný rok 2009/2010 vo výške 13.278,- eur titulom ušlého zisku spôsobeného nesprávnym úradným postupom. Listom zo dňa 02.07.2010 bola žiadosť o predbežné prerokovanie nároku ako nedôvodná zamietnutá. Žalobca žiadosťou zo dňa 27.03.2012 požiadal Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR o predbežné prerokovanie náhrady škody za poľovný rok 2011/2012 vo výške 23.352,- eur titulom ušlého zisku spôsobeného nesprávnym úradným postupom. Listom zo dňa 12.09.2012 bola žiadosť o predbežné prerokovanie nároku ako nedôvodná zamietnutá.

26. Zo znaleckého posudku č. 1/12/2003 znalca Ing. Miezgu predĺženého žalobcom spolu so žalobou vyplýva, že vyčíslenie zisku tj. rozdielu medzi nákladmi a tržbami pri obhospodarovaní poľovného revíru Dubiská by v poľovnom roku 1999 by bolo 207.501,- Sk. Z doplnku k tomuto znaleckému posudku z 23.06.2004 vyplýva, že hypotetický zisk za rok 1999 by bol 480.951,- Sk. Zo znaleckého posudku č. 1/2011 znalca Ing. Koteka vyplýva, že žalobca by výkonom práva poľovníctva v poľ. roku 2008/2009 a 2009/2010 mohol vytvoriť v revíri V. zisk v sume 15.066,- eur. Z doplnku znaleckého posudku č. 1/2011 znalca Ing. Koteka vyplýva, že žalobca by výkonom práva poľovníctva v poľ. roku 2011/2012 mohol vytvoriť zisk v revíri V. v sume 9.788,- eur. Zo znaleckého posudku Ing. Šurániho č. X/XXXX vyplýva, že výkonom práva poľovníctva možno dosahovať zisk, teda pozitívny rozdiel medzi príjmami a nákladmi

spätými s výkonom tohto práva, pričom tento za obdobie od 16.08.2010 do 17.12.2010 (pre potreby konania pred Okresným súdom Trenčín sp.zn. 11C/184/2011) bol určený na sumu 20.300,- eur.

27. Rozsudkom č.k. 4Co/63/05-335 zo dňa 20.10.2005 Krajský súd v Trenčíne potvrdil rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 3C/241/01-310 zo dňa 26.10.2004 vo veci Poľovníckeho klubu C. proti A. republike - M. pôdohospodárstva o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom v časti vo výroku o priznaní istiny 200 000,-Sk s úrokmi z omeškania a v časti priznaní sumy 7 501,-Sk s úrokmi z omeškania rozsudok zmenil tak, že v tejto časti žalobu zamietol. Suma 200 000,-Sk bola priznaná na tom skutkovom základe, že Okresný úrad Bánovce nad Bebravou nepostupoval správne, keď o neschválení či schválení zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri V. uzavretej dňa 28.10.1998 nerozhodol správnym rozhodnutím, ale iba prípisom oznámil žalobcovi, že zmluvu nemožno schváliť. Týmto nesprávnym postupom spôsobil žalobcovi škodu vo forme ušlého zisku, nakoľko žalobca nemohol v roku 1999 uskutočňovať výkon práva poľovníctva. Výška škody bola vyčíslená znaleckým posudkom tak, že zisk definovaný ako rozdiel medzi nákladmi a tržbami pri obhospodarovaní revíru by bol 207 501,-Sk. Krajský súd v odôvodnení ďalej viedol, že je nepochybné, že Okresný úrad Bánovce nad Bebravou, ktorému žalobca predložil dňa 28.10.1998 na schválenie zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva nevydal vo veci rozhodnutie, iba neformálnym prípisom oznámil, že zmluvu nie je možné schváliť. Uzavrel že je nepochybné, že nevydaním rozhodnutia v stanovených lehotách došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Ďalej skúmal otázku príčinnej súvislosti a uviedol, že v danom prípade nebolo možné prihliadať k tomu, ako by vo veci rozhodol správny orgán, t.j. či by zmluvu schválil alebo neschválil, ale bolo potrebné vychádzať zo stavu, ktorý by nastal pri obvyklom behu vecí. Obvyklým behom veci by bolo, že správny orgán by vydal správne rozhodnutie, proti ktorému by sa v prípade neschválenia mohol žalobca odvolať. Pokiaľ by žalobcovi zmluvu neschválil, ten by mohol uzavrieť inú zmluvu o nájme výkonu poľovníctva v inom revíri. Poukázal na §16 ods. 2 zákona č. 23/1962 Zb., podľa ktorého jedno poľovnícke združenie smelo uzavrieť zmluvu o výkone práva poľovníctva len v jednom revíri. V danom prípade žalobca po predložení zmluvy na schválenie príslušnému orgánu musel čakať na rozhodnutie, nemohol si prenajať iný revír, a preto došlo v príčinnej súvislosti k vzniku škody, že nemohol uskutočňovať výkon práva poľovníctva. Najvyšší súd mimoriadne dovolanie rozsudkom 4MCdo/13/2006 do rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zamietol, pričom zhodne v odôvodnení uviedol závery, ku ktorým dospel Krajský súd. Závery z tohto konania vyplývajúce a ani jeho výsledok neboli medzi stranami sporné.

28. Zákonné ustanovenia:

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb;

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť.

Podľa § 5 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>> a 11 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/514/20130101>>.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak sa vlastníci spoločného poľovného revíru rozhodnú užívať spoločný poľovný revír sami alebo prostredníctvom nimi založenej poľovníckej organizácie, dohodnú si podmienky užívania spoločného poľovného revíru písomne osobitnou zmluvou.

Podľa § 12 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z.z., zmluvu vlastníci predložia do 15 dní od jej uzatvorenia na evidenciu na obvodný lesný úrad, ktorý ju bezodkladne zaeviduje, ak obsahuje náležitosti podľa odseku 2.

Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 274/2009 Z.z., obvodný lesný úrad nezaeviduje zmluvu, ak na užívanie poľovného revíru je už zaevidovaná iná zmluva, ak zmluva nespĺňa náležitosti podľa § 14 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/274/20090901.html>> alebo ak zmluva nie je uzatvorená so subjektom podľa § 13 ods. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/274/20090901.html>>1.

Podľa § 80 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z.z., správne konanie začaté pred 1. septembrom 2009 sa dokončí podľa doterajšieho právneho predpisu.

Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve, vlastníci poľovného revíru alebo vlastníci spoločného poľovného revíru môžu právo poľovníctva vykonávať sami (§ 2 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1962/23/19930505.html>>), alebo môžu tento výkon za odplatu prenajať (§ 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1962/23/19930505.html>>). Pri nájme výkonu práva poľovníctva je jeho súčasťou oprávnenie vstupovať v nevyhnutnej miere na poľovné pozemky.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb., zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva musí sa uzavrieť písomne na čas 10 rokov. Pre platnosť tejto zmluvy, jej zmenu alebo predĺženie treba schválenie okresného národného výboru.

Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 23/1962 Zb., jedno poľovnícke združenie smie uzavrieť zmluvu o postúpení výkonu práva poľovníctva len v jednom poľovnom revíre. Výnimky môže vo zvlášť odôvodnených prípadoch povoliť okresný národný výbor na odporúčanie krajského výboru Československého poľovníckeho zväzu.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb., ministerstvo poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva môže z dôvodov všeobecného záujmu, a ak ide o záujem ochrany prírody, v dohode s Ministerstvom školstva a kultúry, obmedziť alebo zastaviť výkon práva poľovníctva v niektorých poľovných revíroch, určiť podmienky jeho výkonu a vydať pokyny pre schvaľovanie plánu poľovníckeho hospodárenia a lovu v takýchto poľovných revíroch, prípadne zriadiť v nich rezervácie pre zver a

urobiť opatrenia na zabezpečenie starostlivosti o ne. Z uvedených dôvodov môže si Ministerstvo poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva vyhradiť v niektorých poľovných revíroch za odplatu výkon práva poľovníctva a poveriť ním niektorú štátnu organizáciu.

29. Pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci je potrebné kumulatívne splnenie troch podmienok - protiprávne konanie (v prejednávanej veci existencia nesprávneho úradného postupu), vznik škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody. Neexistencia čo i len jednej z týchto podmienok znamená, že nárok na náhradu škody nie je daný. Súd sa teda prioritne zaoberal skúmaním toho, či boli všetky podmienky pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom splnené, pričom dospel k záveru, že ku kumulatívne splneniu týchto podmienok nedošlo. Súd už len pre úplnosť dodáva, že osobitná podmienka, ktorej splnenie vyžaduje § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z, a síce predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorý je predmetom konania, bola čo do všetkých častí uplatnených žalobou splnená tak, ako to vyplýva z odseku 25 tohto odôvodnenia.

30. Čo sa týka podmienky protiprávneho konania spočívajúceho v nesprávnom úradnom postupe, súd dospel k záveru, že táto bola splnená. Za nesprávny úradný postup možno považovať porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri jeho činnosti súvisiacej s výkonom verejnej moci, ktorý sa dotýka individuálnych práv a povinností účastníkov daného konania. Nesprávnym úradným postupom je aj nevydanie, či oneskorené vydanie rozhodnutia, ak malo byť v súlade s uvedenými pravidlami vydané rozhodnutie v ustanovenej lehote, prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu, či iné vady v spôsobe vedenia konania.

31. Z priebehu správneho konania vo veci schvaľovania nájomnej zmluvy a z posúdenia jednotlivých úkonov tak, ako boli tieto vyššie podrobne popísané, vyplýva, že správne konanie bolo začaté dňa 07.05.2008, pričom konečné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.03.2016, správny orgán teda konal 8 rokov vo veci žiadosti o schválenie zmluvy zo dňa 29.04.2008 o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri V.. Takáto dĺžka konania je neospravedliteľná, a to najmä s poukazom na § 49 správneho poriadku, podľa ktorého je správny orgán povinný rozhodnúť bezodkladne, ak nejde o zložitú vec. V ostatných prípadoch, ak osobitný zákon neustanovuje inak, je správny orgán povinný rozhodnúť vo veci do 30 dní od začatia konania; vo zvlášť zložitých prípadoch rozhodne najneskôr do 60 dní. V takto stanovených lehotách však rozhodnuté nebolo. V konaní boli vydané viaceré meritorne rozhodnutia, ktoré boli následne v správnom konaní opakovane zrušené, bolo v ňom vydané upozornenia prokuratúra zo dňa 23.07.2008 za účelom zabezpečenia včasného rozhodnutia vo veci, a rovnako aj žalobca správne orgány opakovane niekoľkokrát urgoval (minimálne listami z 23.06.2008, 30.06.2008, 15.08.2008, 22.01.2009), a tiež žiadal o atrakciu, čomu Krajský lesný úrad v Trenčíne i vyhovel. Avšak ani tento prostriedok predpokladaný správnym poriadkom v § 50 ako prostriedok proti nečinnosti nebol efektívny a nepriniesol skoré právoplatné skončenie správneho konania, keďže od okamihu vyžiadania si spisu (listom z 17.10.2008), do okamihu právoplatného skončenia konania v roku 2016 uplynulo niekoľko rokov.

32. Okrem toho konanie správneho orgánu zaznamenalo i obdobie pasivity z dôvodu rozhodovania o procesných otázkach, ako tomu bolo v prípade vydania rozhodnutia Obvodného lesného úradu v Trenčíne č.j. XXXX/XXXXX-X zo dňa 19.06.2008, ktorým konanie vo veci schvaľovania zmluvy č. XXXX/XX-XX prerušil z dôvodu začatia konania o predbežnej otázke, a to konania o návrhu na povolenie obnovy konania, v ktorom bolo rozhodnuté o zrušení vyhradenia práva poľovníctva v poľovníckom revíri V.. K tomuto súd uvádza, že nielen nečinnosť správneho orgánu, ale aj rozhodnutie správneho orgánu, ktoré má za následok jeho procesnú pasivitu, dopadá na základné právo na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov, pretože odďaľuje dosiahnutie stavu právnej istoty o právnom nároku, o ktorý v správnom konaní ide. Niet pritom pochýb, že po zohľadnení upozornenia prokurátora z 23.07.2008, ktorý konštatoval, že na vydanie rozhodnutia o prerušení konania neboli dané dôvody, Krajský lesný úrad v Trenčíne atrahoval právomoc, uviedol, že po zohľadnení upozornenia prokurátora bude vo veci ďalej konať, čím fakticky uznal, že dôvody na prerušenie konania dané neboli. Aj k tomuto úkonu však došlo až dňa 17.10.2008, teda takmer tri mesiace po upozornení prokurátora, po dobu ktorých správny orgán nekonal. Ako už bolo uvedené, žalobca opakovane žiadal o konanie a urýchlené rozhodnutie, preukázal tak sám procesnú aktivitu smerujúcu k ochrane jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v začatom správnom konaní, avšak ani táto jeho aktivita neprímala správny

orgán konať. Nemožno preto ani konštatovať to, že by žalobca sám akýmkoľvek spôsobom sťažoval postup správneho orgánu, resp. svojím konaním prispieval k predlžovaniu konania.

33. Treba tiež spomenúť, že Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 13S/225/2014 - 69 zo dňa 03.08.2015 uložil Okresnému úradu Bánovce nad Bebravou v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto uznesenia rozhodnúť a až následne došlo k rozhodnutiu o neschválení zmluvy Okresným úradom Bánovce nad Bebravou dňa 07.10.2015. Postup dotknutých správnych orgánov je možné jednak hodnotiť s ohľadom na obdobia nečinnosti, aj o ohľadom na celkovú dĺžku konania ako postup nekonzistentný, nesústredený a aj nejednotný, a to v otázke, či predloženú nájomnú zmluvu schváliť možno alebo nemožno. Totiž, celkovo až štyrikrát bolo rozhodované o schválení, resp. neschválení zmluvy a celkovo až trikrát nadriadený správny orgán rozhodnutie zrušil a vrátil správne orgánu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie:

- Krajský lesný úrad Trenčín rozhodnutím č. 2010/00087-21 zo dňa 10.08.2010 predmetnú zmluvu o nájme č. XXXX/XX-XX schválil, toto rozhodnutie bolo zrušené, vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie,
- Krajský lesný úrad Trenčín rozhodnutím č. 2011/00057-25 zo dňa 17.05.2011 opätovne predmetnú zmluvu o nájme č. XXXX/XX-XX schválil, toto rozhodnutie bolo zrušené, vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie,
- rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Trenčíne č.j. 2011/000490-4 zo dňa 02.01.2012 Obvodný lesný úrad v Trenčíne predmetnú zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva neschválil, toto rozhodnutie bolo zrušené, vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie,
- rozhodnutím Okresného úradu Bánovce nad Bebravou pozemkový a lesný odbor č.j. OU-BN-PLO-2015/000120-045 zo dňa 07.10.2015 správny orgán predmetnú zmluvu o nájme výkonu práva poľovníctva neschválil a až toto rozhodnutie bolo potvrdené. A teda nielen nečinnosť, ale aj nesústredená a neefektívna činnosť správneho orgánu zapríčinila neprimerane dlhú dobu trvania správneho konania, keďže jeho činnosť nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa účastník správneho konania na správny orgán obrátil so žiadosťou o rozhodnutie.

34. Aj z odôvodnenia zrušujúceho rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne vydaného v tejto veci dňa 30.06.2016 vyplýva, že odvolací súd tiež konštatoval neprimeranú dĺžku správneho konania, neefektívnosť procesného postupu, i napriek množstvu procesných úkonov, ďalej to, že správne orgány svoju činnosť neorganizovali v súlade so zásadou rýchlosti a hospodárnosti správneho konania, a teda nesú zodpovednosť aj za zabezpečenie efektívneho postupu, pričom neefektívnosť ich činnosti mala vplyv na dĺžku konania. Týmto konštatovaním sa aj odvolací súd priklonil k názoru o existencii prieťahov v správnom konaní. Prvostupňový súd tak, ako vyššie popísal, má rovnako za to, že v konaní dotknutých správnych orgánov možno považovať zo všetkých vyššie uvedených dôvodov za nesprávny úradný postup. Súd síce pripúšťa, že v správnom konaní vyvstalo viacero procesných problémov, s ktorými sa museli správne orgány vysporiadať (napr. otázka podaného návrhu na obnovu konania, otázka konania o zrušenie vyhradenia si výkonu práva poľovníctva a vplyv na priebeh konania o schválení nájomnej zmluvy uzatvorenej so žalobcom), a teda konanie bolo zrejme skutkovo i procesne náročnejšie ako konanie o schválení nájomnej zmluvy bez potreby vysporiadania sa obdobnými procesnými situáciami. Avšak ani právne či skutkovo náročnejšie správne konanie nesmie trvať neprimerane dlhú dobu tak, ako to bolo v prejednávanej veci, kde namiesto konania, ktorého dĺžka nemala presiahnuť časový rámec niekoľkých týždňov či mesiacov, sa konalo celkovo 8 rokov. Súd po zohľadnení všetkých vyššie uvedených aspektov preto konštatuje splnenie prvej podmienky pre vznik nároku na náhradu škody, a síce existenciu nesprávneho úradného postupu.

35. Súd následne preto pristúpil k skúmaniu ďalšieho predpokladu, a síce príčinnej súvislosti medzi uplatneným nárokom na náhradu škody a konštatovaným nesprávnym úradným postupom. Totiž pre posúdenie predmetnej právnej veci je významné, že nárok na náhradu škody za nesprávny úradný postup je daný len vtedy, ak škoda vznikla v príčinnej spojitosti s nesprávnym úradným postupom. V právnej teórii sa za vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) označuje priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je náhrada požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmomou poškodeného (pokiaľ vznikla)

a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne) sa zisťuje príčinná súvislosť. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala. Pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku; časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (porovnaj R 21/1992). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu.

36. Súd preto skúmal, či nesprávny úradný postup, spočívajúci v tom, že správne orgány neboli schopné vydať rozhodnutie o schválení / neschválení nájomnej zmluvy za približne 8 rokov od začiatku konania resp. spočívajúci v ich nečinnosti, bol príčinou vzniku škody vo forme ušlého zisku z dôvodu, že žalobca nemohol vykonávať právo poľovníctva. V zmysle vyššie uvedených východísk je pre posúdenie existencie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom žalobcom tvrdeného ušlého zisku rozhodujúca priamosť a bezprostrednosť pôsobenia konkrétnej príčiny, v danom prípade zdĺhavého konania a následného oneskoreného vydania rozhodnutia, na konkrétny následok, ktorým bolo v danom prípade nedosiahnutie očakávaného zväčšenia majetku z výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri V.. Bolo teda potrebné posúdiť, či táto škoda vznikla žalobcovi ako bezprostredný následok zdĺhavého správneho konania a oneskoreného vydania rozhodnutia, a či toto bolo výlučnou príčinou vzniku tvrdenej škody na majetku žalobcu. Súd po posúdení tejto otázky dospel k záveru, že príčinná súvislosť v prejednávanvej veci absentuje, pretože medzi úradným postupom správnych orgánov vo veci schvaľovania zmluvy a ušlým ziskom - tvrdenou škodou, nie je príčinná súvislosť.

37. Predpokladom na to, aby žalobca mohol zisk z výkonu práva poľovníctva dosahovať, bolo schválenie zmluvy. Až na základe schválenej zmluvy, ktorá týmto schválením nadobúda platnosť, by bol žalobca schopný dosahovať zisk, teda vykonávať právo poľovníctva (§ 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Z.z.). Správne konanie však skončilo právoplatne rozhodnutím, ktorým predmetná zmluva nebola schválená. V rámci správneho práva platí zásada judikovaná aj Najvyšším súdom Slovenskej republiky o prezumpcii správnosti správnych aktov, v zmysle ktorej, ak správne rozhodnutia nie sú zákonným spôsobom zmenené, opravené alebo zrušené, musia byť považované za bezchybné a záväzné. Táto zásada teda znamená, že správny akt sa považuje za bezchybný, teda právne správny, pokiaľ nie je rozhodnuté o opaku (rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 176/2013, 5 Cdo 274/2007, 5 Cdo 274/2007, 5 Cdo 274/2007). Z uvedeného vyplýva, že právoplatné rozhodnutie, ktoré doteraz nebolo zmenené či zrušené, sa považuje za správne a vo vzťahu k tomuto konaniu znamená, že žalobca nemohol a ani nemôže na základe zmluvy č. XXXX/XX-XX vykonávať právo poľovníctva, teda dosahovať zisk, nakoľko zmluva schválená nebola, nestala sa platnou. Nie je pritom relevantné, ako dlho správne orgány konali, pretože príčinou toho, že zisk z výkonu práva poľovníctva žalobca nedosahuje, nie je to, že správne orgány konali dlho nerešpektujúc zákonné lehoty, ale výlučne len to, že bolo vydané rozhodnutie o neschválení nájomnej zmluvy, ktoré je však ako právoplatné považované (pri rešpektovaní prezumpcie správnosti rozhodnutí) za bezchybné, teda pri ňom absentuje protiprávnosť ako nevyhnutný predpoklad vzniku škody (a navyše titulom nezákonného rozhodnutia ani nárok na náhradu škody žalobca neuplatnil). Skutočnosť, že správny orgán rozhodoval dlho, vydal meritórne rozhodnutie až uplynutím zákonných lehôt, nemôže byť príčinou straty očakávaného zisku z budúceho výkonu práva poľovníctva, keď tieto následky vznikli výlučne ako dôsledok rozhodnutia o neschválení nájomnej zmluvy. V konaní, pokiaľ by mal byť žalobca úspešný, by muselo byť preukázané, že škoda - v podobe nedosiahnutia zisku, by nenastala bez tvrdenej príčiny - teda bez nesprávneho úradného postupu spočívajúcom v tom, že správne orgány konali neprimerane dlho, nerešpektovali zákonné lehoty a konečné rozhodnutie vydali až po 8 rokoch. Avšak toto splnené nebolo, pretože bez ohľadu na dĺžku konania (teda aj keby správny orgán rozhodol v zákonnej lehote, resp. skôr než po 8 rokoch), by žalobca dosahovať zisk nemohol, pretože tento by mohol reálne dosahovať až po vydaní rozhodnutia o schválení nájomnej zmluvy, pričom však takéto rozhodnutie v konaní vydané nebolo, naopak právoplatne bolo rozhodnuté, že zmluva sa neschvaľuje, čo vylučuje dosahovanie zisku žalobcu z výkonu práva poľovníctva (a to bez ohľadu na dĺžku konania). Teda ani prípadné pochybenia správneho orgánu spočívajúce v nedodržaní zákonných lehôt by nemali vplyv na to, že zisk z výkonu práva poľovníctva

by žalobca dosahovať nemohol, pretože by tak mohol činiť iba na základe schválenej nájomnej zmluvy, ktorou ale doposiaľ nedisponuje.

38. Neobstojí tvrdenie žalobcu, že posudzovanie nároku na náhradu škody z nesprávneho úradného postupu nemožno posudzovať podľa toho, aké konečné rozhodnutie bolo vydané. Uvedené je podľa súdu v prejednávanej veci práveže dôležité zohľadniť, a to hľadiska ustálenia toho, ktorá konkrétna skutočnosť ako príčina vyvolala priamy následok v podobe tvrdeného ušlého zisku. Z vyššie uvedených konštatovaní logicky vyplýva, že jedinou príčinou nedosiahnutia zisku je neschválenie zmluvy, a to bez ohľadu na neprimeranosť dĺžky správneho konania. Pokiaľ by súd nemal skúmať, aké konečné rozhodnutie bolo vydané, potom by bolo treba prijať záver, že by konkrétny subjekt mohol dosahovať zisk z činnosti, aj napriek tomu, že oprávnenie na jej výkon by nikdy nezískal, čo je ale nelogické, pretože zisk bolo možné dosiahnuť práve a iba len za základe povolenia, ako základného predpokladu na výkon činnosti, z ktorej je možné zisk dosiahnuť. Preto treba spojenie „obvyklý/pravidelný beh vecí“ v definícii ušlého zisku (ušlý zisk je ujmu spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať) vykladať tak, že pri posudzovaní, aký by bol obvyklý beh vecí, treba prihliadať aj na výsledok správneho konania, na to či rozhodnutím bol výkon činnosti povolený alebo nie.

39. Súd tiež konštatuje, že aj keby bolo bývalo rozhodnutie vydané včas, v zákonnej lehote, a teda ešte pred obdobím, za ktorý si žalobca uplatňuje ušlý zisk (ešte v roku 2008), bolo by toto rozhodnutie o žiadosti o schválenie zmluvy stále len negatívne (nebolo by teda celkom zrejme iné, než to, ktoré bolo vydané v roku 2016), nakoľko dôvody neschválenia zmluvy, o ktoré sa ostatné právoplatné negatívne rozhodnutie opiera, existovali už v čase, za ktorý si žalobca škodu vo forme ušlého zisku uplatňuje, resp. ešte skôr, keďže existovali už v čase začatia správneho konania v roku 2008. Týmito dôvodmi podľa rozhodnutí správnych orgánov OU-BN-PLO-2015/000120-045 a OU-TN-OOP4-016/002199-016 sú skutočnosti, že v čase podpisu zmluvy Poľovníckeho klubu C. č. XXXX/XX-XX v roku 2008 bol poľovný revír Kulháň vyhradeným revírom, teda že zmluva bola uzatvorená v čase vyhradenia a pre rozpor so zákonom ju správny orgán neschválil. Ďalším dôvodom bolo odstúpenie Lesov SR, š.p. od zmluvy, pričom z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že správne orgány uviedli, že bolo ich povinnosťou toto rešpektovať. Aj Najvyšší súd pokladal v obdobnej veci za správny postup správnych orgánov, ktoré v konaní o schválení zmluvy podľa zákona č. 23/1962 Zb., vzhľadom nato, že zmluva podľa § 16 ods. 1 nadobúda platnosť až jej schválením, rešpektovali slobodnú vôľu prenajímateľa, či chce byť zmluvou viazaný, pričom v tejto veci L. SR, š.p. požiadali žiadosťou zo dňa 11.06.2008 doručenou Obvodnému lesnému úradu Trenčín dňa 12.06.2008 o neschválenie zmluvy so žalobcom (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžr/58/2013). Správny orgán tak bol síce povinný rozhodnúť v zákonom stanovených lehotách, no žalobca mohol dôvodne očakávať iba vydanie rozhodnutia v týchto lehotách, no bez ďalšieho žalobca nemohol očakávať vydanie kladného rozhodnutia, práve naopak, aj keby bol býval správny orgán rozhodol prv, nebolo by zrejme možné očakávať rozhodnutie kladné, schvaľovacie. Na tomto mieste súd už len pre úplnosť podotýka, že v žiadnom prípade nemožno považovať za nesprávny úradný postup to, keď či už výklad zákona, právne posúdenie veci, či aplikácia zákona na daný skutkový stav zo strany správneho orgánu je odlišné od tých, aké očakával žalobca

40. Súd uvádza, že v danom prípade by bolo možné vyvodiť existenciu príčinnej súvislosti vtedy, ak by iba v dôsledku omeškania správneho orgánu s vydaním rozhodnutia, muselo byť rozhodnutie negatívne (teda len v dôsledku omeškania orgánu by musel tento orgán vydať rozhodnutie o neschválení nájomnej zmluvy), teda iba v prípade, ak by správny orgán bol povinný vydať v zákonnej lehote kladné rozhodnutie a vydanie negatívneho, zamietavého rozhodnutia, pre existenciu ktorého by žalobca nemohol dosahovať zisk, by bolo iba následkom nedodržania zákonnej lehoty. O uvedený prípad ale nejde, pretože správny orgán nebol povinný vydať v zákonnej lehote kladné rozhodnutie (o schválení zmluvy), keďže výsledkom konania v zákonnej lehote mohlo byť aj negatívne rozhodnutie. Vydanie kladného rozhodnutia v roku 2008 (kedy by uplynula zákonná lehota na vydanie rozhodnutia) navyše zrejme ani nebolo možné očakávať, a to vzhľadom na dôvody uvedené v predchádzajúcom odseku, a síce preto, že dôvody, na ktorých bolo založené neskoršie negatívne rozhodnutie o neschválení zmluvy, tu boli od počiatku, od začatia správneho konania.

41. Nesprávny úradný postup, v dôsledku ktorého by bolo rozhodnuté o schválení/neschválení zmluvy neskôr, než by malo byť, by u žalobcu mohol viesť k vzniku škody vo forme ušlého zisku tiež aj za predpokladu, že by bolo vydané pozitívne rozhodnutie, teda, že by žalobcovi bolo umožnené vykonávať

právo poľovníctva. Z tohto by bolo možné potom dovodiť, že žalobcovi bola spôsobená škoda vo forme ušlého zisku, nakoľko v dôsledku oneskoreného vydania rozhodnutia, nesprávneho úradného postupu, nemohol vykonávať právo poľovníctva i za obdobie za ktoré, nebyť tohto nesprávneho úradného postupu, by bolo dôvodné očakávať vydanie pozitívneho rozhodnutia. Čo však nie je tento prípad, nakoľko pozitívne rozhodnutie vydané nebolo.

42. Čo sa týka rozhodnutia o zaevidovaní inej zmluvy, súd ohľadom zaevidovania inej zmluvy v roku 2010 dodáva, že zmluva sa eviduje opatrením, pričom opatrenie je tiež aktom správneho práva, rozhodnutím správneho orgánu, na ktoré sa takisto vzťahuje zásada prezumpcie správnosti. Správny orgán, ktorý rozhoduje o zaevidovaní zmluvy, musí skúmať nielen formálne znaky predloženého návrhu na evidenciu podľa § 12 ods. 2 zákona o poľovníctve, ale aj či boli splnené hmotnoprávne predpisy zákona o poľovníctve i občianskeho zákonníka a zmluvu nezaeviduje, ak táto nespĺňa všetky uvedené náležitosti, avšak prípadné pochybenie správneho orgánu je možné zhojiť len v rámci správneho súdnictva a v prípade, že k zmene či zrušeniu opatrenia o evidencii zmluvy nedôjde, je opätovne z pohľadu zásady prezumpcie správnosti potrebné nazerať na dané rozhodnutie ako na bezchybné a správne orgány sú nim viazané. Toto opatrenie o zaevidovaní zmluvy v roku 2010, ako vyplýva aj zo stanoviska generálnej prokuratúry, zrušené nebolo, teda aj naň sa hľadí ako na opatrenie bezchybné a správne orgány sú nim viazané. Ak by aj toto opatrenie bolo jediným dôvodom, pre ktoré správny orgán neschválil zmluvu žalobcu č. XXXX/XX-XX., teda ak by toto opatrenie bolo jediným dôvodom, pre ktorý žalobca nemohol vykonávať právo poľovníctva a dosahovať zisk, je potrebné povedať, že v danom prípade by absentovalo zrušenie tohto rozhodnutia pre nezákonnosť, teda chýbalo by porušenie práva ako jeden z predpokladov vzniku škody. Ani skutočnosť, že správny orgán začal konanie o evidencii zmluvy č. XXXX/XX/XXXXXX-XXX a v konaní pokračoval až do jej zaevidovania, takisto nevytvorilo žalobcovi škodu vo forme ušlého zisku, nakoľko príčinou, že žalobca zisk nemohol výkonom práva poľovníctva dosiahnuť, nebolo spôsobené konaním o evidencii tejto zmluvy.

43. Pokiaľ žalobca poukazoval na závery vyslovené v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 11C/184/2011 a na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/414/2016, kde bolo rozhodnuté, že nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom je daný, a to práve v súvislosti so zaevidovaním inej zmluvy vlastníkov spoločného poľovného revíru V. zo dňa 24.08.2010, táto argumentácia nedopadá na prejednávajúcu vec, nakoľko obe konania sú založené na základe dvoch skutkovo úplne odlišných žalobách. Totiž, v uvedenej právnej veci sp.zn. 11C/184/2011 bolo konštatované, že správny orgán zaevidoval dňa 26.08.2010 zmluvu vlastníkov spoločného poľovného revíru V. zo dňa 24.08.2010, hoci dňom 10.08.2010 bola vykonateľným rozhodnutím Krajského lesného úradu v Trenčíne zaevidovaná zmluva o nájme výkonu práva poľovníctva žalobcom. Pri rozhodovaní o uplatnenom nároku žalobcu bolo potrebné určiť, či postup Okresného lesného úradu, Krajského lesného úradu Trenčín, prípadne Ministerstva pôdohospodárstva SR bol pri schvaľovaní nájmovej zmluvy medzi žalobcom a Lesmi SR nesprávny. Krajský súd v Trenčíne vo vyššie uvedenom konaní konštatoval, že je pravdou, že v prejednávanej veci rozhodnutie Krajského lesného úradu zo dňa 16.08.2010 bolo zrušené rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva, avšak v prejednávanej veci považoval za podstatnú tú skutočnosť, že rozhodnutie Krajského lesného úradu zo dňa 16.08.2010 v zmysle § 55 ods. 2 správneho poriadku vylúčilo odkladný účinok odvolania, z čoho teda následne vyplýva, že až do momentu, kedy bolo zrušené rozhodnutím Ministerstva pôdohospodárstva, bolo predbežne vykonateľné. Pokiaľ teda za tohto skutkového a právneho stavu Obvodný lesný úrad v Trenčíne zaevidoval zmluvu o poľovníctve dňom 26.08.2010, spôsobil tak, že od 26.08.2010 do 17.12.2010, kedy nadobúda právoplatnosť rozhodnutie Ministerstva pôdohospodárstva zo dňa 30.11.2010 č. XXXXX/XXXX-XXX/XXXX, na jeden poľovný revír v rozpore s ust. § 16 ods. 2 zák.č. 274/2009 Z.z. mohli vykonávať právo poľovníctva dve poľovné združenia, čo nie je prípustné. Preto súdy konštatovali, že v tomto kontexte bol videný nesprávny úradný postup zo strany správneho orgánu, a preto je daná zodpovednosť štátu za spôsobenú škodu. Vo veci sp.zn. 19C/96/2010 však ide skutkovo o úplne iný prípad, čo napokon potvrdil i žalobca na poslednom pojednávaní. V prejednávanej je nárok na náhradu ušlého zisku vyvodený jednak za úplne iné obdobie, a to poľovný rok 2008/2009, 2009/2010 a 2011/2012 - teda konkrétne od 01.04.2008 - 31.03.2009, od 01.04.2009 do 31.03.2010 a od 01.04.2011 do 31.03.2012, kdežto v konaní sp.zn. 11C/1184/2011 je uplatnená náhrada škody za obdobie od 16.08.2010 do 17.12.2010. V prejednávanej veci nesprávny úradný postup žalobca vymedzil ako porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu, zbytočné prietahy v konaní. Teda na inom skutkovom základe než v konaní sp.zn. 11C/184/2011, kde nesprávny úradný postup je vyvodený práve z postupu správneho orgánu pri evidovaní ďalšej zmluvy k totožnému revíru.

44. Rovnako z iného skutkového stavu vychádzali aj závery vyslovené v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Mcdo/13/2006 a Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/63/05-335 zo dňa 20.10.2005, ktorými svoju argumentáciu podporoval žalobca. V tejto veci totiž správny orgán vôbec nevydal rozhodnutie o neschválení/schválení zmluvy, len neformálne prípisom oznámil, že zmluvu nie je možné schváliť. V danej veci tak nemohli sudy prihliadať k tomu, ako by vo veci rozhodol správny orgán, na rozdiel od tohto konania sp.zn. 19C/962/2010, kde v čase rozhodovania je právoplatné konečné rozhodnutie, ktoré je potrebné zohľadniť práve pre účely posúdenia príčinnej súvislosti, pričom dôvody pre tento postup súd vyššie podrobne zdôvodnil.

45. Pokiaľ žalobca odôvodňoval nárok na náhradu ušlého zisku tým, že mohol uzavrieť zmluvu o výkone práva poľovníctva len v jednom revíri podľa § 16 ods. 2 zákona č. 23/1962 Zb., a teda že žalobca po predložení zmluvy na schválenie príslušnému orgánu musel čakať na rozhodnutie a iný revír si dotedy prenajať nemohol, a preto došlo v príčinnej súvislosti k vzniku škody, takýto argument je podľa zákona č. 274/2009 Z.z. irelevantný. Od účinnosti tohto zákona už totiž toto zákonné obmedzenie neexistuje a žalobca sa mohol usilovať o uzatvorenie nájomnej zmluvy v inom revíri. Podľa zákona č. 23/1962 Zb. sice takéto zákonné obmedzenie existovalo, ale aj keby sme pripustili, že takéto zákonné obmedzenie by tu bolo po dobu, po ktorú si žalobca uplatňuje nárok na náhradu ušlého zisku, potom treba povedať, že žalobca neprodukoval žiaden taký dôkaz, z ktorého by mohol súd dovodiť, že by bol vôbec žalobca býval dosiahol uzatvorenie zmluvy v inom revíri. Iba v takom prípade, že by žalobca s vysokou mierou pravdepodobnosti dosiahol uzavretie zmluvy v inom revíri, v čom by mu ale bránilo vyššie uvedené zákonné obmedzenie, by bolo možné hovoriť o ušlom zisku.

46. Čo sa týka námietok žalovaného, s týmito sa súd vysporiadal nasledovne:

47. Námietku premlčania žalovaný vzniesol iba voči nároku na náhradu škody vo výške 69.707,- eur, ktorej ale už v tomto štádiu konania nie je predmetom žaloby, a preto sa jej dôvodnosťou už v tomto štádiu konania súd nezaoberal.

48. Rovnako tak s námietkou miestnej príslušnosti vznesenej žalovaným sa súd už vysporiadal v poradí v prvom rozsudku zo dňa 08.07.2014, kde konštatoval jej nedôvodnosť s poukazom na to, že miestna príslušnosť svedčí Okresnému súdu Trenčín, keďže v jeho obvode sa stala skutočnosť zakladajúca uplatnené právo, a teda miestna príslušnosť tunajšieho súdu je daná.

49. K námietke neurčitosti vznesenej žalovaným, že nie je vôbec zrejmé, kto spôsobil žalobcovi škodu a či mu vznikla nečinnosťou spôsobenou Obvodným lesným úradom Trenčín, Krajským lesným úradom Trenčín, Okresným úradom Bánovce nad Bebravou, Okresným úradom Trenčín, ako i Ministerstvom, teda či ju spôsobil jeden orgán alebo všetky tieto orgány, súd uvádza, že v jednom správnom konaní môžu vystupovať rôzne správne orgány, ktoré sú vo vzájomnom vzťahu nadriadenosti a podriadenosti, teda podstatný je celý priebeh správneho konania, kde súd hodnotí postup správnych orgánov počas celého správneho konania ako celku, ale nie len jeho jednotlivú časť či len konkrétny úkon. Vo veci schvaľovania zmluvy konali rôzne orgány, ich konanie však podlieha posúdeniu ako jedno správne konanie.

50. Čo sa týka námietky žalovaného, že žalobca nemá nárok na úroky z omeškania a rovnako, čo sa týka námietok oboch strán voči obsahu znaleckých posudkov, súd tieto námietky osobitne nevyhodnocoval, keďže základ nároku na náhradu škody daný nie je, a preto je nadbytočné sa zaoberať námietkami týkajúcimi sa výšky uplatnenej náhrady škody.

51. Pokiaľ žalovaný tvrdil vo vyjadrení k žalobe, že žalobca nemá na takejto žalobe naliehavý právny záujem, tak táto námietka nie je dôvodná. Či už podľa § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016 alebo podľa § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 je existenciu naliehavého právneho záujmu potrebné preukazovať len v prípade určovacích žalôb, nie však v prípade žaloby na plnenie, akou je i žaloba žalobcu.

52. Okrem toho žalovaný namietal aj nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ale ani táto námietka žalovaného dôvodná nie je. Pri ustálení aktívnej legitímácie žalobcu totiž treba vychádzať z toho, že žalobca bol účastníkom konania, v ktorom mu v dôsledku nesprávneho úradného postupu podľa jeho tvrdení mala byť spôsobená škoda. Podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody

spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Pokiaľ teda žalobca ako účastník správneho konania tvrdí, že mu postupom správnych orgánov škoda vznikla, potom aj s poukazom na cit. zákonné ustanovenie je nevyhnutne nutné konštatovať, že žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia v konaní o náhradu škody.

53. Pokiaľ vo vyjadrení k žalobe žalovaný tvrdil, že doposiaľ nebolo rozhodnutím príslušného orgánu vyslovené, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu správneho orgánu, tak ani táto námietka nie je dôvodná. Existenciu nesprávného úradného postupu správneho orgánu v správnom konaní si súd v tomto konaní posúdil ako otázku predbežnú (ako jednu z podmienok vzniku nároku na náhradu škody), pričom konštatovanie existencie nesprávného úradného postupu správneho orgánu (napr. prieťahov v správnom konaní) nemusí byť v prípade konania správneho orgánu vyslovené samostatným rozhodnutím.

54. Súd vzhľadom na všetko, čo bolo vyššie uvedené dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná pre nesplnenie predpokladu vzniku nároku na náhradu škody, a sice - príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a tvrdenou škodou. Z uvedeného dôvodu sa už splnením tretieho predpokladu (vzniku škody) ani jej výškou nezaoberal a žalobu ako nedôvodnú zamietol v celom rozsahu.

55. O nároku na náhradu trov rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, keďže súd žalobu zamietol v celom rozsahu, a preto by mal voči žalobcovi ako plne neúspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Zástupca žalovaného sa na poslednom pojednávaní vyjadril tak, že v prípade úspechu od žalobcu nežiada náhradu trov konania. Rešpektujúc tak vôľu žalovaného, ktorý by síce mal nárok na náhradu trov, ale ktorý výslovne nechcel priznať náhradu trov, súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

56. Štát je v časti civilného procesu, v ktorej sa rozhoduje o nároku a výške jeho trov, tiež stranou konania a má nárok na náhradu trov konania, ktoré počas konania vyplatil z vlastných prostriedkov z dôvodu, že tieto neboli kryté predadvkami strán. Jeho nárok na náhradu trov konania súd posúdil tiež podľa § 255 ods. 1 CSP. V konaní vznikli trovy štátu titulom znalečného vyplateneho znalcovi Ing. Kotekovi z rozpočtových prostriedkov súdu (uznesenie č.k. 19C/96/2010-434 zo dňa 09.11.2011 a uznesenie č.k. 19C/96/2010-543 zo dňa 04.11.2013). V konaní bol plne úspešný žalovaný, tomu preto nemožno uložiť povinnosť náhrady trov štátu. Nárok na náhradu trov štátu preto s poukazom na cit. ust. § 255 ods. 1 CSP súd priznal proti plne neúspešnému žalobcovi, ktorý je povinný nahradiť štátu jeho trovy v rozsahu svojho neúspechu, teda v rozsahu 100%. O výške náhrady trov štátu rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.